

058 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Hannes

Hannes was al oud en dronk veul een borreltjie. Hij was klompemaaker gewist, maor was t'r al lang mee gestopt. Waer die aagelijk van leefde wis-ie niet. Hij weunde hêêlemael allêên in 'n achteraf stoepie. Voor kindere was 't mor 'n vreemd ventjie mit 'n grôte rôôje neus. D'r wier beweerd dat-ie 'strijke' kon, maor daer zel die ok wel nie veul an verdiend hebbe.

Toe vaoder 'n pôôsie hêêl druk in 't waark zat, doch tie aan Hanneze. 't Zou mor voor twêê daege in de week weze, want voor hêêl de week wier 't te duur. Vaoder d'r hene. Nou, Hannes had niet êêns zôôvel zin. Uitaindelijk wiere ze 't tò nog êêns toe m'n vaoder 'm beloofde dat-ie een waarm praksie mee kon ete. Dat wou die dan wél in de waarkplaets opete, want hij was nie gewend om mit aandere an taofel te zitte. Zô kwam Hannes dus een paor daege in de week bij ons en hij broch veul vrolijkhaaid in de waarkplaets.

Toen êên van de knechs 's plaogend vroeg hoe die toch aagelijk an zô'n rôôje neus kwam, zee die: "Toe de neuze uitgedeêêld wiere was t'r zôô mor êên bij en die hê 'k toe mor genome, want aale andere wazze snotneuze. In die tijd wier m'n jongste zussie gebore en de baby mos op 't gemêêntehuis worde aangegeve mit twêê getuige. Daer wou Hannes graeg bij weze. Dat was 'm nog nooit overkomme en hij vong 't een hêêle grôte eer. 't Kostte m'n vaoder netuurlijk wel 'n paor borreltjies.

Toen die een hortie bij ons waarkte, klaogde die bij moeders dà z'n buurvrouw de was nie meer voor 'm wou doen vanwege 't ongedierte en of moeder 't nie wou doen, want ze gaf 'm ommers ok te ete? Moeder had netuurlijk meelij mit 'm omdat-ie zô êênzaam en allêêntjies in dat naore stoephuisie zat en beloofde z'n wassie te zelle doen.

's Zaeterdassmiddas kwam die dan, mit 'n blaauw geruit zaksie. Moeder had dan al een wasketel mit hêêt sodaowaoter klaor staon en daer zette ze dan d'n hêêle zak in, zonder ope te maoke, want vong ze, as t'r vlooie in zatte, ginge ze zô van 't zelf wel dôôd. Moeder was niet zô bang uitgevaale. Ze hielp trouwes in hêêl de buurt as 't nôôdig was.

In die tijd vervuilde veul ouwe mense as ze gêên familie hadde. M'n moeder wier d'r ok wel 's deur d'n dokter bij geroope as tie nie wis wat-ie mit een zieke aan mos pakke. Ze zou in deuze tijd een primaowijkverpleegster of sosjaolwaarkster gewist zijn, maor in die tijd ging aales aaltijd voor niks. "Lappe en gaeren toe geve", zeeje de mense dan.

Laeter, toe de crisisjaere kwamme en 't zaoksie van vaoders ok slechter ging, verdween Hannes uit ons bestaon. Hoe 't vedder met 'm gegaon is? 'k Weet 't niet. 'k Was nog veuls te jong om dat aamel te volge. Meschie is tie wel vedder gegaon mit 't 'strijke'. Zukke mense zijn in je leve as bôôtjies die verbij vaere.